

{ אז נדברו }

פרשת חיי שרה תשפ"א | גליון מספר 488 | לסדר: "הוא ישלח מלאכו לפניך"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

לעילוי נשמת

הרב גדעון בן אשר ז"ל

מה בין הגמל המופרע שבי לאתון הממושמעת של רפב"י??

המדרש בפרשה שלנו שואל שאלה ו... ולא עונה!!! נשאר בשאלה... מה השאלה: כתוב שאליעזר יצא עם הגמלים של אברהם לחרן... והגמלים היו זמומים... הוא סגר להם את הפה כדי שהם לא יאכלו מן הגזל... שואל המדרש: וכי הגמלים של אברהם אבינו היו פחות כשרים מחמורו של רבי פנחס בן יאיר... ואז המדרש מספר כמה סיפורים על האתון של ר' פנחס בן יאיר שלא היתה מסכימה לאכול מן הגזל... לא!!! דווקא הוא לא חסם לה הפה!!! אם היא רצתה היא היתה יכולה לאכול... אבל ס"ס היא היתה האתון של ר' פנחס בן יאיר... ואתון כזו מבינה לבד שלא אוכלים מן הגזל... אם ככה: שואל המדרש: אם האתון של רבי פנחס מבינה לבד שלא אוכלים מן הגזל... אז הגמלים של אברהם אבינו?? הם לא הבינו לבד?? למה היה צריך לחסום להם את הפה?? זהו!!! זה השאלה... והמדרש לא עונה תשובה... הוא נשאר בשאלה...

אם המדרש נשאר בשאלה... זה לא בגלל שהשאלה היא מידי חזקה... אלא כנראה שהמדרש מצפה מאיתנו שנבין את התשובה לבד... נו... מה אתה אומר?? מה התשובה??

אז תרשה לי להגיד את זה במילים שלי:

אברהם הוא **אבינו!!!** לעומת זאת רבי פנחס בן יאיר הוא כבר **בנו!!!** בן של אברהם אבינו...

בן כבר יכול לקבל חינוך בגנים מאבא שלו... אחרי שאברהם אבינו כ"כ השקיע ואשר ציווה את בניו אחריו לעשות צדקה ומשפט ובכך דרך אפשורית הוא החדיר בהם שלא לגזול ולא לשלוח יד בשום דבר ששייך לשני. אחרי שאבא אברהם ככה הכניס בנו בנשמה.. כעת אצל **הבן** שלו ר' פנחס בן יאיר זה כ"כ מושרש חזק שזה כבר יכול לעבור אפילו לאתון שלו והוא כבר לא צריך לחסום את פיה.. אבל אברהם **אבינו??** הוא כעת מייצר את הגנים האלו!!! כעת עובדים על זה!!! הוא כעת באמצע לייצר את ההטמעה הזו בזה שהוא זומם את הגמלים שלו בלי חכמות וברגע שלט עושה קצת פוילשטיק אברהם מיד מרחיק אותו בלי פשרות... בהחדרה ובהטמעה הזו... כאן אברהם מייצר את הגנים הברורים האלו שאח"כ יעברו אצל הבנים שלו באופן הכי טבעי ומוכן מאליה... זו הסיבה שהגמלים של אברהם "פחות מיוחסים" מהאתון של רבי פנחס בן יאיר... כי הגמלים הם של האבא, והאתון היא כבר של הבן... **עד כאן ברור?? אבל זה לא נגמר בה!!!**

המסר הזה נכון בעוד כמה וכמה שטחים בחיים... לפעמים אתה עומד מול בחור או מול יהודי כזה מרומם שאתה רואה שיש בו משהו טוב בעצם... משהו אצלו נקי מבפנים... הוא נולד טוב... הוא גוטער... **ואילו אני??** אני כל הזמן צריך להחזיק את ה"גמל" שלי בגרון שלא יתחיל להשתולל. היצר הרע שלי עובד שעות נוספות... אם אני לא אלמד מוסר שבועיים... אני עלול להיראות כמו גורילה שיצאה מהגן חיות... כן!!! זה מה שאני... אני "הגמל" של אברהם אבינו. היצר הרע שלי יהיה לי רגע אחד של מעידה שלא תפסתי את עצמי "קצר"... אם יהיה לי רגע של חוסר שליטה שהסרתי לרגע את הזמם... היצר הרע ה"גמל" שלי נכנס לטראנס והוא לא רואה אף אחד ממטר... ואילו אני מסתכל על חבר שלי... הוא נראה כמו האתון של רבי פנחס בן יאיר... יש לו איזה חוסן פנימי... חוזק רוחני ברור!!! הוא לא צריך ללכת עם היצר הרע שלו קצר... הוא כזה בטבע שלו... אפילו תעמיד את היצר הרע שלו מול גדל... הוא לא יאכל!! הוא לא יתפתה... הוא לא שברירי כמוני... **ויש רגעים מסוימים של שברון לב שאני עומד ושואל את עצמי:** במה הוא יותר מיוחס ממנו??

למה הנפש הבהמית שלו יותר בעלת תרבות ועדינה מהנפש הבהמית שלי??

במילים אחרות: למה האתון שלו-- יותר חסינה מהגמל שלי??

ומה התשובה?? אם אכן זה ככה... אם אתה באמת מרגיש כמו הגמל של אברהם אבינו שחייב כל הזמן זמם... כנראה שאתה על **תקן של אבא!!!** כנראה שאתה מתחיל פה משהו... כנראה שאתה כעת מייצר פה גנים חדשים... **לאבא** אברהם לא היה את הפריבילגיה של **בנו** ר' פנחס בן יאיר... **הבן** הקדוש של אברהם אבינו כבר יכול לסמוך על האתון שלו והיא לא צריכה זמם... כי יש לה כבר רקע וגבולות חזקים... אבל **אבא** בעצמו?? **עכשיו עובדים על זה!!! עכשיו מייצרים את זה!! עכשיו זה מתחיל לקרות!!!** כן... זו בדיוק הנקודה... אם הולך לך קשה יותר... סימן שאתה כעת לא בעמדה של **בן** אלא בעמדה של **אבא... וכאן חשוב להדגיש:** זה לא בהכרח משתנה מאחד לשני... לפעמים באדם אחד יש את שני המצבים... יש תקופות שהולך קל... הולך טוב... זורם טוב בעבודת ה'... אני עושה חיל... וזה נוסע טוב... כעת אתה על **תקן של בנו!!!** הסבות והסבתות שלך עשו עבודה טובה... הכשירו לך את הקרקע... ואתה רק צריך להמשיך הלאה ולא לקלקל... תמשיך לנסוע ישר ורק אל תזוז שמאלה... **ואז פתאום מגיעה תקופה שהולך יותר קשה**... בא לא מדבר כעת על משברים אלא בעיקר על עצם עבודת ה' שפתאום שום דבר לא מובן מאליה... כל התמודדות ורוחנית שעד לפני כמה זמן זה היה ברור מאליה... פתאום הולך קשה... פתאום צריך להילחם על כל דבר בעבודת ה'... מה קרה? ה' מזמין אותך כעת להיות **אבא!!!** אתה מוכן להיות גם אבא או רק בן? הנה!! התקופה של הקורונה... פתאום מצאנו את עצמנו נאבקים על א' ב' של היהדות... בתקופה הזו פתאום מצאנו את עצמנו בעמדה של אבא!!! לא של בן!!! עשרות שנים אחנו כבר בארץ ישראל... והכל זורם... כל היידישקייט מובנת מאליה... הכל נוסע מאליה... זה דפוס התנהגות של בן!!! הסבות והסבתות היו האבות!!! ואילו אחנו השתדלנו לשמור על המסורת שהם הנחילו לנו... השתדלנו לא לשנות... זה נקרא להיות על תקן... והנה פתאום הקב"ה הזמין מאיתנו עמדה של אבא! בא. תבחר בהכל מחדש... תייצר את הגנים האלו מחדש... זה נכון בייחס לכלל... ובעיקר בייחס לפרט! כל אחד מאיתנו ברגעים המכוננים שלו...

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

אל אחינו שבגולה: הכושי יסיים את העבודה. הכושי ילך הבייתה.

לאחינו שמעבר לים... תושבי ארצות הברית שמסתמאת אתם קצת עצובים ועגומים מתוצאות הבחירות העגומות... תרשו לי לשתף אתכם מהניסיון העשיר שיש לנו כאן בא"י מהסוגיה שנקראת בחירות!! כידוע: בשנים האחרונות צברנו המון ניסיון ודוקטורט בנושא הזה...

אז כמובן שהדברים האמורים כעת זה רק לאחר מעשה... אחרי שאלו הם התוצאות... אז בא נראה את הדברים בצורה חיובית... (אני לוקח בחשבון שאני לא מבין את הראש האמריקאי...)

ובכן: דבר ראשון... בפרשת השבוע האחרונה ראינו שלא תמיד ראש טוב זה דבר טוב... אדרבה... ביום שלט נבחר להיות "יושב בשער סדום" בדיוק באותו יום נגזר עליהם העונש הגדול... ולמה?? כי לאורך כל הדרך רואים את המהלך... שכשהנהגה בעצמה מושחתת!!! אז יש פחות תביעה על האזרחים... כל זמן שמלכי ישראל מנעו מעשרת השבטים לעלות לרגל... לא נגזר גלות... רק כשהגיע הושע בן אלה שהוא היה מלך טוב יותר מכל אלו שהיו לפניו!! והוא לראשונה הסיר את הפרוסדאות שעשה ירבעם בן נבט... ואמר: מי שרוצה יכול לעלות לרגל.. אומר על זה הנביא: **"כי עמם הזנית אפרים – עד הושע בן אלה היו תולין הקלקלה במלכיהם שהיו מעכזין אותן מלעלות לרגל עמך זה ובטל פרדיסאות ולא עלו לפיכך גלו כי עתה הזנית אפרים ואין להם לתלות במלך** (רש"י הושע ה' ג') אותו סיפור גם עם לוט... כל זמן שהנהגה היתה סדומית... אז לא היה תביעה על האזרח התמים של סדום... אבל ברגע שלט נהיה הנשיא... והוא מצידו פותח את השערים ומאפשר לעשות חסד... ו... ובכל זאת סדום נשארה סדום, ואנשי העיר נסבו על הבית... כאן נחתם דינם... ואם ככה מי יודע אם גם כאן יש את אותה בחינה... היה לארה"ב נשיא טוב... אחד שייצג את העמדה היותר יהודית... יותר מתחסדת... יותר שמרנית... אבל לא בטוח שזה עשה טוב לארה"ב!! אולי הוא רק הסיר את הקולר מצווארו ותלה את הקולר בצוואר כולם... ואם ככה, אז לאחר מעשה, עדיף כבר יותר נשיא שהוא יקח על עצמו את כל הדברים הפחות טובים שיש בארה"ב... ונשא השעיר עליו את כל עוונותם אל ארץ גזירה. ---

דבר שני: כעת תשמע משהו שאתה קצת תתרגז עלי... אבל בשביל זה אנחנו פה בא"י בעלי הניסיון... **אז אני רוצה להגיד לך: שזה בסדר!!** אתה יכול להיות רגוע!! אליבא דאמת לא קרה כלום... אמנם בשבועות האחרונים בטח עשו אצלכם המון תעמולה... והניסו לכם לראש שאם בידן יצא הוא שולח את כל החרדים למחנות ריכוז ושולח אתכם לסיביר... הזהירו אתכם שהולך להיות קטסטרופה אמיתית... כן... זה מוכר!! ואני אפילו מצדיק את התעמולה המשוגעת הזו!! ס"ס רוצים לנער אותך... רוצים להיות בטוחים שאתה לא תשכח לצאת ולהצביע... ולכן עושים את זה שחור משחור... אבל זה!! כהבחירות מאחרונה מותר להבין ש... שתכלס... זה לא כצעקתה... תרגע... לך כמעט אין שום נפ"מ מי נמצא בבית הלבן... ב"ה רובשקין בחוץ... אם הוא היה עדיין בכלא היית צריך לקחת ללב... אבל אם הוא כבר בחוץ... אני מבטיח לך שאתה לא הולך לפגוש את התוצאות של הבחירות בארה"ב... **אבל זה כרוך בתנאי אחד!!! בתנאי שתפסיק לקרא עיתונים!!!** כן... עכשיו זה הזמן להפסיק לקרא עיתון!!! מישו שאל אותי מה דעתי על קריאת כותרות העיתונים? אמרתי לו: תלוי!! אם אתה שייך לצד המנצח בבחירות... נו נו... תקרא... אבל אם אתה שייך לצד המפסיד... זה הזמן להפסיק לקרא עיתון... **תנחש למה??**

כי כשאתה שייך לצד המנצח... העיתון כל היום עסוק בלהציג את ההישגים... העיתון מציג אורה חיובית... אופטימית... מחפה על בעיות... אבל ברגע שהעיתון שייך לצד המפסיד... מאותו יום העיתון כל הזמן משדר אורת נכאים ותמיד ידאגו לספר לך בקול בוכים על האפליה ועל הזוועות שנעשות מידי יום... ובקיצור: בארבע שנים הקרובות העיתון הולך לחנוך אותך איך להתבכין ולהיות נחיתי לחפש כל היום בעיות מתחת הרצפה...

אם אתה מתכנן להמשיך לקרא עיתון בארבע שנים הקרובות... אתה באמת הולך להיות מסכן!! אתה הולך להיות מפסיד במשך ארבע שנים בלי היסח הדעת של יום אחד... אבל אם תהיה חכם ותלמד מאיתנו בעלי הניסיון... תחתוך הרגע!! ותחליט: אם בידך רוצה להתניעץ איתי שישלח פקס... כל זמן שהוא לא מגיע לי עד הדלת... הוא לא מעניין אותי... ---

המשפט האחרון שיש לי לומר לכם ידינו מארצות הברית: שאם בכל זאת נחמץ הלב שלכם על החילול ה'... ש... שהנה... עלה לשלטון מישוה שמיצג את ההיפך הגמור לכבוד שמים... אז בפרשת לך לך כבר ראינו שברגע שהתחילה להאיר שמשו של אברהם אבינו שזרעו עתיד לנחול את ארץ ישראל!!! מה קרה **במקביל** באותה שעה?? **והכעני אז בארץ!!! בדיוק אז!! בדיוק בשלב המכונן הזה,** הכנענים התחילו לכבוש את ארץ ישראל מידי בני שם... למה???

התשובה פשוטה: היות וכעת הופיע אברהם וה' בחר בו. ואוטוטו נולד עם ישראל... ואוטוטו הם צריכים לנחול בארץ ישראל... אז צריך מהר מהר לקרא לכושי... שיתחיל להכין את השטח... הקב"ה מהר קורא לכנען... העבד המיתולוגי של היקום... ומזרז אותו לכבוש את ארץ ישראל... וכנען מגיע עם כל המרץ ומפסיל שרולים ומתחיל לבנות "ערים גדולות וטובות אשר לא בנית, בתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת... כרמים וזיתים אשר לא נטעת", הכושי עושה את העבודה ומשקיע את כל נשמתו... בטח... בדידיה קעביד... והקב"ה מגלה את אזנו של אברהם בברית בין הבתרים: אל דאגה!!! הכושי יגמור את העבודה... הכושי ילך הבייתה ואתם תכנסו לא"י (מקרא מפורש: דוד רביעי ישיבו הנה, כי לא שלם עון האמרי עד הנה...)

הוי הוי... המפה הזו כ"כ מוכר לנו פה בארץ ישראל מול הציונים... מי כמונו רואים אותם עובדים עם כל המרץ!!! אנחנו מבינים טוב מאוד למה הם שולטים עכשיו... בטח... לעבוד עם כזה מרץ ולעשות עבודה כ"כ יעילה... רק מי ש"בדידיה קעביד" רק הוא יכול לעבוד בכזו מסירות... ו... ואנחנו יודעים שהכושי יסיים את העבודה... והכושי ילך הבייתה ואז עתידים בתי טרטיאות ובתי קרקסאות להפוך לבתי מדרשות... אנחנו לא היינו משקיעים עד כדי כך בחיצוניות ובפחד ובהדר... בשביל זה הקב"ה נתן **להם** לעשות את העבודה... אותו דבר כאן!!! זה ברור שיום יבא "היו מלכים אומניק ושרותיהם מניקותייך"!! השאלה היא איזה כושי יעשה את העבודה יותר טוב... כעת הקב"ה החליט שכל שם יותר מנותקים מהטוב... ככה הם ישיקעו את ככלל הנשמה... אז תן להם... על משמרת אעמודה... אנחנו נמשיך לחכות לישועת ה' מתוך הבית מדרש... מתוך הקהילה השמורה שלנו... ולא לשכות, הנשיא האמיתי שמוזכר בתנ"ך זה משיח צדקנו שאילו אנחנו מחכים... כל יום שיבא...

בס"ד זכינו בשבוע זה בהוצאה נוספת של הספר **"ואהבת"** לאחר שאזל.

ניתן להשיג במוקדי המכירה של גיליון זה המפורטים כאן מזמן לזמן. ניתן להשיג בפלא':

0548446691 0527683095

הבהרה: לשואלים: ספר זה לא חדש!!

מדובר רק **בהדפסה** מחודשת.

שוב נזכיר בקצרה חלק מהנושאים הנידונים בספר זה:

א. כיצד להתקרב לה' גם בשלב ההמתנה לישועה שעדיין לא הגיעה? (המתנה לשידוך, נחת, ילדים, פגישה ושאר משאלות לב שלא הוגשמו)

ב. למה ה' עשה לי את זה? (החל מקורונה או בידוד, וגם בקשיים יותר משמעותיים בחיים, כאובדן קרוב ל"ע, וכל שאר התמודדויות מול נתון בלתי הפיך שלא תמיד ניתן לשינוי אלא לקבל אותו.)

ג. אני עומד ומחכה לקבל מה', האם גם ה' עומד ומחכה לקבל ממני? ואם כן מה?

האם ישרות זה ראש בקיר- דוך...??

נמצאים אנו בעיצומו של ספר בראשית שנקרא: ספר **הישר!!!** חומש זה מיוחד ומוקדש לאבותינו הקדושים הנקראים **ישרים!!!** שעבדו את ה' בישרות... אבל על הדרך... בשביל להבין מה זה בכלל ישרות... אנחנו צריכים במקביל לקבל גם דוגמאות מאנשים עקומים... על משקל "יסי וטעיה..." כדי שנקבל קצת מושגים מה זה **לא ישר!!!** בשביל זה לכל אחד מאבותינו **הישרים** התורה מצמידה כמה טיפוסים עקומים כדי שנבין מה זה ישרות גם על דרך השלילה...

אז אם קראנו על אברהם אבינו... היינו צריכים על הדרך לערוך היכרות עם סדום וגעם עם לוט החרדי לייט... ואת הגר הקצת תועה ושוב חוזרת ומתקבלת... ובפרשה הזו אנחנו נזכה לפגוש את עפרון הצבוע ואת לבן הרמאי... **אין בריה!!!** אתה רוצה להיות אמיתי וישר?? בשביל זה אתה מוכרח לפגוש גם דמויות כאלו שילמדו אותך מה לא עושים... ובפרשה הבאה אנחנו פתאום נתחכך עם עשיו עם כל הצבעים החזקים והססגוניים שלו... ואח"כ שוב נפגש עם לבן ועם חמור אבי שכם... בקיצור: לא משעמם!!! **מה שבטוח... לא כ"כ פשוט להיות ישר!!!**

לפעמים נדמה לנו שלהיות ישר זה סוג של תמימות... סוג של קבעון ומרובעות... סוג של ראש בקיר...

אז זהו שלא!!! בדיוק זה מה שהתורה רוצה לשלול!!! התורה דורשת בספר ה"ישר" לערוך השתלמות מול כל השחקנים האפשריים... להכיר את כל הטיפוסים מקרוב... לזהות אותם... להתנהל איתם ולהתחכך איתם ו... ובכל זאת להישאר ישרים!!! להתמודד מול מאה רמאויות של לבן... להיות אחיו ברמאות ולהישאר ישר וכנה!!! בקיצור: על זה אמר דוד: **ללמד בני יהודה קשת- הנה היא כתובה על ספר הישר!!!** הישרות של ספר הישר זה סוג של ישירות שמלמדת אותנו קשת... מלמדת אותנו תכסיסי מלחמה... מלמדת אותנו איך לנצח את העקמומיות... איך לפשט עקמומיות שבלב... אור זרוע לצדיק **ולישרי לב** שמחה... **הרחבת נושא זה בעמוד 6 בגיליון זה--**

למה תפילת מנחה תקועה

באמצע היום??

מפרשת חיי שרה ועד סוף פרשת תולדות יש לנו את הזכות הקצרה לפגוש את האבא האמצעי שלנו... **יצחק אבינו!!!** על יצחק אבינו כמעט ואין לנו מידע... אנו לא יודעים אודותיו כמעט כלום... גם כשהתורה כבר מדברת על יצחק אבינו... זה בעיקר על האנשים שהסתובבו סביב יצחק... אני יודע שאברהם עקד את יצחק... אני יודע שאליעזר חיפש שידוך ל-יצחק!! אני יודע של-יצחק יש שני ילדים- יעקב ועשיו... אני יודע שעשיו צד את אביו בדברים ואילו יעקב גנב את הברכות... שים לב: כולם פה אנשים שהסתובבו סביב יצחק... אבל יצחק עצמו??? מה הוא??? איפה הוא בכל זה??? כמעט ולא מדובר עליו כלום... אז תכל'ס מה??

סו"ס חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב? אז אברהם ויעקב אני מבין... מתי יגיעו מעשי למעשי אברהם... לגמילות חסדים שלו... לעמידה בניסיונות שלו (בעקרון... סו"ס אל תביאני לידי ניסיון) יעקב אבינו אני גם יודע מה לשאוף. לתורה שלו... למידת האמת ולהעמדת השבטים וכו'... אבל יצחק?? מתי יגיעו מעשי למעשי יצחק?? מה הם מעשי יצחק?? מה יצחק עשה?? מה הם המעשים שמבטאים את יצחק??

כמדומני שזו שאלה מאוד מתבקשת ושאלתית!!!

הביאור בזה הוא כך:

למי שלא יודע... רצון ה' מתחלק לשני תחומים שונים וקיצונים לגמרי:

יש תפילין ציצית, מזוזה, קריאת שמע, מצה, לולב, סוכה, נרות חנוכה, בית המקדש, לימוד תורה, תפילה, זרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות, מה המכנה המשותף של כל מה שהזכרתי כאן?? **שזה רצון ה'!**

זה סוג אחד של רצון ה'... אבל!!! יש סוג אחר לגמרי של רצון ה'!!!

אש וברד שלג וקיסור, רוח סערה, הרים, גבעות, עץ פרי, ארזים, חיה, כל בהמה, רמש, ציפור, כנף, מלכי ארץ וכל לאומים, מה זה כל הרשימה הזו?? מה המכנה המשותף בין כל שמות העצם שהזכרתי כאן??

שדוד המלך פונה אליהם: **הללו את שם ה' כי הוא ציוה ונבראו!!!**

זאת אומרת: כתוב כאן שלא רק ציצית ותפילין הם ציווי ה'... גם אש וברד שלג וקיסור והמזג אויר וגובה הגלים... גם הם ציווי ה'!!! סו"ס אנחנו מאמינים שה' ברא את כל העולם!!! את כל מה שיש בעולם... ואם ככה, אז מי שציווה על מצוות ציצית ותפילין הוא ציוה שיהיה קורונה... הוא ציווה את כח המשיכה שמי שנופל מקומה חמישית נמוץ למוות... הוא ציווה שגוף האדם צריך אוכל ואם לא הוא מת מרעב... כל מה שאתה רואה שיש בעוה"ז מטוב ועד רע- הרי הוא יתברך ציוה ונבראו...

אם ככה: אז מה בכל זאת ההבדל בין תרי"ג מצוות לבין המזג אויר??

מה ההבדל בין ציצית ותפילין לבין אש וברד שגם הם ציווה ונבראו??

ההבדל היחיד הוא: שתרי"ג מצוות זה **ציווי כלפי!** ואילו אש וברד שלג וקיסור וכל מה שקורה בעולם... גם אם זה ציווי... אבל הוא לא כלפי... הוא ציווה ויעמוד... הקב"ה ציווה שזה יעמוד... לא בהכרח שאני יעמיד... ממילא כלפי באופן אישי זה לא ציווי... כלפי זה רק **רצון ה'!** (לא ציווי)

לסיכום: רצון ה' מתחלק לשני חלקים: **ציווי ה'!! ורצון ה'!!!**

ציווי ה'! זה כל מה שכתוב בשו"ע וברמב"ם ובש"ס ובתרי"ג מצוות...

ורצון ה'! זה כל דבר שקיים בעולם לטוב ולמוטב!!

ואנחנו מחוייבים גם ל**ציווי ה'!** ו- גם ל**רצון ה'!!!**

בא נתרגם את זה לפרקטיקה: ברוך ה' הצלחתי ללמוד סדר א' שעה וחצי ברציפות... מה עשיתי בשעה וחצי הזו?? **ציווי ה'!!!** ה' ציווה אותי לעסוק בתורה הק' והנה זכיתי ללמוד שעה וחצי ברציפות...

והנה!! אחרי שעה וחצי... זהו... נגמר לי... אני כבר לא מסוגל ללמוד יותר משעה וחצי ברציפות... כי מאז שאני ילד יש לי בעיית קשב וריכוז וגם אחרי הריטלין אני לא יכול ללמוד ברציפות יותר מזה... אז כעת אני כבר לא לומד... נו... אז מה זה עכשיו?? עכשיו זה כבר לא ציווי ה'!!! אלא מאי?? זה **רצון ה'!!** רצון ה' שככה זה אני!!! שאלו הם הכישורים שלי... להגיד לך שזה **רצון שלי?** לא כ"כ... אני הייתי רוצה להיות כמו חבר שלי שמסוגל לשבת ארבע שעות על המקום וללמוד בלי הפסקה... אבל מה אעשה שבניגוד לרצוני... ה' **רצה** אחרת... אם ה' **רצה** אחרת אז... אז החוסר קשב וריכוז שלי זה **רצון ה'!!!** וכפי שסיכמנו לפני רגע אני צריך לעשות לא רק את **ציווי ה'!** אלא גם את **רצון ה'!!!**

ולכן בשעה וחצי הראשונים של הסדר זכיתי לשבת וללמוד **כציווי ה'!!!** ואחרי שעה ושלושים ושמונה דקות וחצי זהו... כעת סיימתי סדר א' של **"ציווי ה'!!!"** ואני עובר לסדר ב'... סדר של **רצון ה'!!!** רצון ה' שמעמיד אותי מול העובדה שאלו הם היכולות שלי וממילא אני לא נכנס ללחץ ולא מכריח את עצמי בכל מחיר ללכת **נגד רצון ה'!** ולעשות מה שאני לא יכול לעשות... זה לא סתירה שבמקביל אני אנסה בישוב הדעת להשתדל לשפר ולייעל ולשדרג את יכולת הריכוז שלי כי סו"ס אני מאוד משתוקק לעשות **ציווי ה'!** לא רק שעה וחצי אלא גם ארבע שעות... אז אני מצידי אעשה כל מה שאני יכול... אבל אם לא אצליח... אני לא בפשיטת רגל... אני לא מרגיש נזוף ומגורש מלהסתפח מנחלת ה'... (כפי שיש כ"כ הרבה שטויעים בזה) אני בסה"כ מחליף לפי העניין **מציווי ה'!** ל- **רצון ה'!!!**

את השורות האלו מומלץ לקרא כמה פעמים בעיון

ולא לזלזל במה שכתוב כאן... כמובן... כל אחד יכול לקחת את זה למקום שלו... **כתוב כאן מסר מאוד מאוד חיוני ונחוץ לדור שלנו... שלא לכולם זה ברור!!!** צריך תמיד לזכור: שעבודת ה' לא מתחילה ונגמרת **בציווי ה'!!!** יש עוד נתח מאוד משמעותי בעבודת ה'... מה שנקרא **"רצון ה'!!!"** ורצון ה' זה נתוני השטח כמות שהם... היכולות שלי... הכישורים שלי... הסביבה שלי... המשפחה... ואינספור פרטים שה' מעמיד לפני כל אחד ואחד מאיתנו... ומי שלא מבין את זה נתקע בחיים כל הזמן... ועם מי הוא נתקע?? עם הרבש"ע בכבודו ובעצמו... עם אותו רבש"ע שהוא ציווה אותנו שנעשה רצונו והוא גם ציווה את היכולות הכישורים והחולשות שלנו...

זה ההבדל בין העבודה של אברהם אבינו ל-יצחק אבינו!!!

אברהם אבינו מייצג את **ציווי ה'!!!** הקב"ה כל הזמן **מצווה** את אברהם אבינו... ה' **מצווה** את אברהם לך מארצך... ה' **מצווה** את אברהם למול את עצמו... ה' **מצווה** אותו לעקוד את יצחק בנו... אברהם עסוק כל הזמן **בציווי ה'!!!** לרוץ ולהמליך את ה' בכל העולם...

לעומת זאת יצחק אבינו?? יצחק אבינו מייצג את **רצון ה'!!!** הקב"ה כמעט אף פעם לא מצווה את יצחק... אתה יודע למה?? כי יצחק לא צריך שה' יצווה!! יצחק מסתכל ימינה ושמאלה מול נתוני החיים ומשם הקב"ה מדבר איתו... **בעבודת ה'- יצחק מייצג את העבודה של אשה...** בחור יקר: תשאל את אמא שלך ביום ששי קצר מה צריך לעשות לשבת?? אתה יודע מה היא תענה לך? היא לא תענה!!! היא תגיד לך את התשובה המעצבנת שאמא שלי ע"ה תמיד היתה עונה לי: **תסתכלו!!!** תסתכל ימינה ושמאלה... נראה לך ששבת יכולה להגיע במצב הזה?? זה ראש של אשה!!! אשה לא צריכה שה' יגיד לה אחד שתיים שלוש מה צריך לעשות... למה?? כי ה' מדבר מתוך החיים!!! צריך לעשות כביסה... צריך להכין ארוחת צהרים... צריך להדיח כלים... צריך לטפל בילדים... צריך או לא צריך?? צריך!!! אם צריך אז ה' אומר פה שתקום ותעשה... מה אתה עוד רוצה?? שה' יסביר לך כמו ילד קטן שצריך לעשות מה... מה שצריך... זה **יצחק!!! זה עבודת ה' של יצחק!!!**

יצחק זה עבודת ה' מתוך החיים בעצמם!!! יצחק לא צריך שה' יצווה אותו... יצחק פשוט פוקח את העיניים ומסתכל ימינה ושמאלה מה הנתונים שה' העמיד לפניו והוא מבין לבד מה ה' רוצה פה... זה ההבדל התהומי בין אברהם ליצחק... אברהם מייצג את ציווי ה'!! ה' מצווה אותנו להתעטף בציצית, להניח תפילין, לקרא ק"ש, ללמוד תורה... אבל יצחק?? יצחק מייצג את רצון ה'... מה רצון ה'?? **תסתכלו!!!** אתה לא רואה?? אתה לא רואה שנגמר החלב וצריך לקנות... אתה לא רואה שאתה עייף וה' כעת רוצה שתלך לישון... אפילו בעקידת יצחק... יצחק לא רואה צורך שה' יפנה אליו ישירות!!! (המפליא ביותר שלא רק שה' לא פנה אליו ישירות... אלא גם כשהגיע הרגע המרטיט שאברהם מגלה ליצחק שהוא הקרבן...)

יצחק לא צריך לקבוע מקום לתפילתו!!! למה?? כי יצחק לא צריך מקום לדבקותו!! יצחק יכול להיכנס לדבקות בכל מצב... איזה נתונים שה' יעמיד לו... יצחק יהיה דבק בנתונים האלו... אם עשיו עשוי, ואם יעקב גם ברוך יהיה... שים לב: אברהם שובר את הפסילים של תרח וככה הוא ממליך את ה'... ואילו יצחק בנו?? הכלות שלו בכבודם ובעצמם מנסכות לעבודה זרה מול העיניים שלו שראות וכלות ו"כהות מעשנם של אלו..." ויצחק לא שובר להם את הפסילים... **איך זה יכול להיות??**

כי יצחק דבק בה' בכל מצב ובכל נתון!!! יצחק מסוגל לעמוד מול הסתרת פנים שכזו של מורת רוח לאן הבן שלו הגיע... ושם הוא דבק בה'!!! אם אלו הם הנתונים שה' נתן לי אז פה אני דבק בה'!!! פה אני ממליך אותו!!! במורת רוח הזו!!!

יצחק אבינו מלמד אותנו שעבודת ה' נמצאת בכל מקום!!! שאפשר למצא את הקב"ה בכל מקום... ואפשר להיות דבק בה' בכל סיטואציה... זה מה שבחורים לא מבינים... בחור בן עליה מחפש את העוייבד ה' שהעיניים שלו כל הזמן עצומות... ככל שהטלית שלו נמצאת יותר על הראש וככל שהמצח שלו יותר חרוש בדריכות של כוונות והתלהבות ככה הוא יותר עוייבד ה'... לך תסביר!!! לך תסביר לאותו צעיר... שנוכח!!! אברהם אבינו לימד אותנו מה זה דבקות בה'... מה זה לקפוץ לתוך כבשן האש... מה זה מושגים של מסירות נפש למילה ולעקידת יצחק... אבל הלאה... לאברהם אבינו יש בן!!! והבן הזה מלמד אותנו שיש דבקות הרבה יותר מוחשית נגישה, מעשית, וימומית, רגעית, לא תלויה באורות ולא בהשגות... דבקות בנתונים שה' נתן לי!!! קמת הבוקר ואין לך שום התלהבות... אין אורות... אין גישמאק... אין כלום... אורך לך חצי שעה להבין מה קרה... יש לי וירוס של תחילת חורף (לאו דווקא קורונה) גרון כזה מעצבן... תחושה של התקררות... כאבי בטן... ובעיקר תחושה דפוקה של שמאטע... ו... וכמובן נזלת והפצ' וטישו... (ואולי גם אנשים שחושבים שיש לך קורונה, שעל כל הפצ' שאתה עושה, הם מאחלים לעצמם לבריאות)

אז הגמ' בתענית כבר אומרת: שפועל שקם בבוקר וראה שיש ענני גשם שיחזור לישון... כן... יש כאלו שברגע שהם קמים מעוננים בלי אורות... הם חוזרים למיטה ותעיר אותי מחר... אז זהו שלא!!! יצחק אבינו מלמד אותנו להתפלל מנחה... יצחק מלמד אותנו שגם אם קמת הבוקר על רגל שמאל... בסיידר... צלוחת דמנחתא היא מסטרא דשמאל... יש דבקות בה' גם ברגל שמאל!!! לעמוד מול הבררור כמות שהוא... מול הצינון המעצבן הזה... מול הבוקר הלא מוצלח הזה ולהבין שעד כמה שאני לא אשם בזה... אז כך גזרה חכמתו יתברך!! זה רצון ה'! ה' רוצה שאני אעשה היום חמישים ושמונה הפציקים!!! ואני אקנח את האף מאתיים פעמים... הגיע הזמן לעשות שטייגן בדבקות ברצון ה'... ולא רק בציווי ה'... שורות אלו נכתבות לאחר לילה של דבקות גדולה בה' מול מלחמה הייתה... על כל יתוש ויתוש נענעתי בדבקות... עד... עד שרנדמתי...

דאורייתא ואני הייתי תוקע לך מאה תקיעות בתוך האוזן... הרי זה חור בראש... אז למה תקיעת שופר זה לא חור בראש?? **כי ה' ציווה!!!** ואם ה' ציווה אז כולי דבקות בחור בראש הזה... מתוך הבנה שכשאני שומע אז ה' מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תקיעתנו... נכון?? אם ככה, אז תחשוב שאם גלגלה ההשגחה העליונה שמישהו קודח לך בראש... אם זה הילדים... או שכן בלתי נסבל... (ניסית להעיר... ניסית למנוע ושום דבר לא עזר... ותכל'ס... זה ממשיך ככה... ואתה עוד שניה מתפוצץ...) כעת שזה המצב ונכון לעכשיו אין לך הרבה מה לעשות... תנסה לחשוב שהיות והכל בגזירת עליון!!! אז הקדיחה הזו בראש היא על תקן של שופר!!! כמו שרחמנא אמר תקעו... אז השכן הזה או החבר חדר הבלתי נסבל הזה... היות ובגזירת עליון הם כעת חופרים לך בראש אז הם כעת רצון ה'!!! ואם ככה: תכנס לדבקות... אני פוטר אותך מלהגיד ז"פ למנצח לבני קורח מזמור... אבל לפחות פעם אחת... תכנס לדבקות שכעת אתה שומע קול שה' רוצה שתשמע אותו... למה?? לא יודע!!! רחמנא אמר תקעו... רחמנא אמר לו לקדוח לו בשכל...

אתה מסוגל להיכנס לדבקות מסוג שכזה???

זה יצחק!!! זה השלב ב' שאחרי אברהם אבינו!!!

אברהם אבינו מלמד אותנו לקיים ציווי ה' ולשמוע קול שופר בדבקות!!

יצחק מלמד אותנו לפגוש את השופר הזה מול עשיו שקודח לך בראש ואתה מתמודד איתו מתוך דבקות והבנה שהכל בגזירת עליון!!!

(אני לא אכנס איתך לרווח האיש שאתה תרויח מזה... שפתאום אתה תהיה רגוע... פתאום זה יפריע לך שמונים אחוז פחות... פתאום אתה כמעט ולא תשמע את זה... וכמובן שזה הדבקות הנדרשת פה!! לא להקשיב לזה בכוונה... אלא לתת לזה... לקבל את זה מתוך הבנה שכעת זה רצון ה'... וזה מוריד את העצבים בדרסטייות שלא תאמן)

זו הסיבה שיצחק תיקן תפילת מנחה!! יצחק פוגש את הקב"ה בתוך שטף החיים!! שם הוא דבק בקב"ה... יצחק לא צריך לשים בצד את כל הטרדות בשביל להתרכז בתפילה... אדרבה... שם הוא פוגש את ה'!!! ויצא יצחק לשוחר בשדה!!! יצחק מתפלל לה' מתוך השדה!! מתוך ה"ויזרע יצחק..." אצל יצחק כל הטרדות שיש במשך היום... לא רק שהם לא מפריעים לו בדבקות... אלא שם נמצאת הדבקות שלו!!! ה' רוצה אותי בעבודה!!! ה' רוצה אותי בקניות!! ה' רוצה אותי בלשמור על הילדים!! ה' רוצה אותי בחוסר מצב רוח הזה שיש לי היום...

אברהם לא תיקן תפילת מנחה... אתה יודע למה? כי עיקר הדבקות של אברהם אבינו זה דווקא להתנתק מחיי החומר... אברהם הוא זה שקובע מקום לתפילתו... זה לקום בבוקר ולשים את כל הטרדות בצד... ללכת לאישהו מקום!!! מקום קבוע!!! ואז מתחילה עבודת התפילה... ציצית... תפילין... פסוד"ז... ק"ש... תפילה... זה דבקות נוסח אברהם...

אבל תפילת מנחה?? מנחה זו תפילה של אמצע היום... של אמצע הטרדות... בתוך כל הבלגן של היום... זה... זה לא הבחינה של אברהם... אברהם צריך מקום קבוע בשביל להתפלל... אבל יצחק???

איך אברהם אומר את זה ליצחק?? "אלוקים יראה לו השם, לעולה בני..." תקשיב יצחק: אנחנו הולכים להר המוריה... אם נראה שם איזה שה לעולה מה טוב... ואם לא... אז אתה תהיה העולה!! הבנת איך אברהם מגיש את הציווי בנוסח של יצחק?? אנחנו הולכים להר המוריה... ואז מסתכלים!!! מסתכלים ימינה ושמאלה ומנסים להבין יחד מה ה' רצה ולכן הוא חתר... אם נמצא שם איזה איל אחד שמחכה לנו שם מששת ימי בראשית אז נקריב אותו... ואם לא, נבין שזה כנראה אתה. זה ציווי ה' נוסח יצחק... גם אחרי שה' מצווה... גם אז אנחנו קוראים את המפה של רצון ה' שמתגלה לפי הנתונים...)

יצחק תיקן תפילת מנחה!! מה זה תפילת מנחה?? מנחה זה אמצע היום... אמצע עבודתה... באמצע ההתעסקות בענייני החומר...

בינינו... לא נעים להודות... נכון שתפילת מנחה תקועה לנו באמצע החיים?? למה?? למה היא תקועה?? כי... כי בסה"כ אני דווקא אוהב להתפלל... אני עוייבד ה'... אני הולך למקווה לפני התפילה... אני מסוגל לשבת וללמוד מוסר או חסידות לפני התפילה... אני מוכן להגיד פסוקי דזמרה כמונה מעות... הכל... **אבל כשמדובר במנחה???** למה עכשיו?? זה כ"כ תקוע לי באמצע היום... אני כעת באמצע העבודה... באמצע ארוחת צהרים... באמצע לשמור על הילדים... באמצע שינת צהרים במקרה הטוב או באמצע הטירולל היומי של משבר הצהרים במקרה הפחות טוב... ובאמצע הבלגן הזה פתאום לעשות סוויץ בראש וללבוש כובע וחליפה וליטול ידים ו... ולהתפלל... **מה זה קשור עכשיו??**

אז זהו!!! שזה בדיוק הדבקות נוסח יצחק אבינו!!! יצחק אבינו מייצג את הדבקות בה' מתוך נתוני החיים בעצמם... **לדוגמא:** יצחק יושב כעת בשעות הצהרים ועשיו בן החמש עושה כעת סקנדל בבית... סו"ס הידיים ידי עשיו... איזה בלגן... איזה צעקות... הופך את כל הבית... **ויצחק כעת כולו דבקות!!!** דבקות במה?? דבקות ב- עשיו!!! הרי מי נתן לי את עשיו?? ה'!!! נכון?? אם ככה, אז עשיו על כל השלכות שלו הוא בעצמו רצון ה'... אם ככה יצחק כולו דבקות ברצון ה' הזה שנקרא עשיו...

מה הפלא שיש ליצחק המון סבלנות והמון אורך רוח לעשיו... והוא אפילו מסוגל לאהוב!!! לאהוב את עשיו... ואנחנו עומדים מהצד ולא מסוגלים להתחיל להבין: איך יצחק מסוגל לאהוב את עשיו??

אז אני אחזיר לך בשאלה: ראית פעם עובד ה' שאוהב להתפלל באריכות? למה הוא אוהב להתפלל?? איך יש לו סבלנות להתפלל? כי... כי הוא עוייבד!!! ותפילה זה הביטוי שלו בעבודת ה'... **אז זהו!!! שיצחק עובד את ה' מול עשיו!!!** סו"ס עשיו הוא אובייקט עובדתי שה' נתן לי... אם ככה, אז אני עובד את ה' מול האובייקט הזה!!! **האם אנחנו מסוגלים להבין דבקות מסוג שכזה??** האם אנחנו מסוגלים להיות דבקים בה' מול הנתונים היבשים של החיים שה' מעמיד לפנינו?? האם אתה מאמין שאפשר להיות דבק בה' מתוך פקק מעצבן שלא נגמ...? מתוך בידוד שנכפה עליך?? האם אתה מאמין ששייך להיות דבק בה' מתוך מישהו שעושה לך חור בראש?? בא ניקח כדוגמא את תקיעת שופר... אם זה לא היה מצות עשה

משהו לכבוד פתיחת חנויות

הבגדים...

בהפטרטה של פרשת השבוע כתוב שהמלך דוד זקן... ויכסוהו בבגדים ולא יחס לו, אומרת על זה הגמ' כל המזלזל בבגדים, סופו שאינו נהנה מהם... שהרי כשדוד היה במערה ושאלו נכנס שם. דוד כרת את כנף מעילו של שאול והיה בזה משום זלזול בבגדים, ולכן כשדוד היה זקן... הבגדים לא חממו אותו כעונש על כך.

ונשאלת השאלה: הרי לכאורה זה בדיוק הפוך!!!

הגמ' באותו דף (בברכות סג) אומרת: שדוד המלך היה אמור להרוג את שאול מדין הבא להרגך השכם להרגו... אבל הוא כ"כ נפעם מהזניעות המופלגת של שאול איך הוא התנהג בירכתי מערה חשוכה בדיוק כפי שהוא התנהג מול כל העם... דוד היה כ"כ מוקסם מהזניעות הזו... שהוא לא היה מסוגל לשלוח יד בערך הקדוש הזה... למרות ששאול קם להרגו... זאת אומרת: דוד דווקא מאוד מאוד כיבד את הבגדים של שאול!!! ורק בגלל זה הוא לא הרג אותו... אז איך יכול להיות שבדיוק במעמד הזה נקרא שדוד זלזל בבגדים?? **והתשובה היא אולי כן:**

דוד המלך באופן כללי זלזל בבגדים ולא עשה מהו עסק... דוד לא עשה עסק ממכובדות חיצונית... דוד דרש מעצמו מכובדות עמוקה יותר... פנימית ולא חיצונית... שאול לעומת זאת כן תבע הופעה חיצונית מכובדת!! שאול תבע שהמכובדות תהיה

גם חיצונית...

ואילו דוד... אדרבה... "ודוד הגור אפוד בד..." דוד ראה לנכון להופיע מול ארון ה' בלבוש פשוט כמו אחד ממשורתי ה'. דוד היה יושב על הריצפה בבית"ד ומבטל את עצמו לפני ת"ח ומעדן עצמו כתולעת...

ויבחה!!! ויבחה השקפתי בין דוד לשאול!!! האם המכובדות צריכה להיות רק פנימית או גם חיצונית... **והנה!!! לגלגלה ההשגחה העליונה** שדוד בדיוק מתחבא במערה מפני שאול... ובדיוק שאול נכנס לאותה מערה להגן את רגליו... ודוד עומד כעת ומגלה ששאול גם כאן!! במקומות הכי נסתרים... מתנהג באותה מכובדות חיצונית שדוד לא כ"כ מסכים איתה ואוחז ממנה.

דוד הרי טוען שמכובדות לא צריכה להיות חיצונית... והנה כאן מתגלה לו שאצל שאול המכובדות החיצונית הזו היא בכלל בכלל לא חיצונית אלא היא הכי פנימית שיכולה להיות...

דוד לא עמד בגילוי החיצוני -- פנימי הוא!!!

דוד החליט: הרי הקב"ה מסר את נפשו בידי... ויש לי כעת זכות ע"פ תורה להרוג אותו... אני לוקח כופר נפשי!!! אני לוקח מזכרת מהחיידוש החיצוני שהתגלה מהפנימיות של שאול... והוא כרת את כנף מעילו וזה תמורת לכרות את נפש שאול בעצמו...

---דוד לפום מדרגתו נתבע על זה שהוא זלזל בבגדים!! על זה שעד אותו רגע הוא זלזל במכובדות החיצונית! אסור לזלזל בבגדים!!! אסור לזלזל בחיצוניות!!! **מה הכוונה??** חיצוניות שמתחילה ונגמרת בחיצוניות זה טרף... זה שקר... זה רמאות... צביעות... זה לבן... זה עפרון... **אבל!!!** אבל אם בפנימיות האמיתית שלך אותה כזה... או שאול המלך לימד את דוד שיש עניין לבטא את הפנימיות הזו **גם בחיצוניות!!!** ועל זה דוד נתבע... שהוא לא טרח לבטא את הפנימיות גם בחיצוניות... זו נקודה שאנו צריכים לעבוד עליה!!! כל זמן שאתה לא צדיק נסתר מוצהר (בעיני עצמך) לא ראוי להשאיר את זה רק בפנימיות!! צריך גם לבטא את הפנימיות הזו במכובדות חיצונית!!! אסור לזלזל בבגדים... צאו... צאו לקנות בגדים... אבל בגדים פנימיים... בגדים שמבטאים פנימיות... בגדים שהם יפים כלפי חוץ... אלא מבטאים עדינות ועומק פנימי... ודו"ק

השיבה הקדושה שנפתחה בטהרה על גדות הנהר!!!

לאחר כמה חודשים של סגר הרמטי מתוך עלטה גמורה בתנאי לחץ... לאחר חודשים רבים של הפרדה של קפסולות לפי ההתוויה של עובדיה הנביא... סו"ס הופיע עובדיה הנביא בפתח המערות ובשר לכולם שאש ירדה מהשמים בהר הכרמל וכולם הכירו שה' הוא האלוקים... הרגו את כל נביאי הבעל ואיזבל כבר לא מעיזה לרדוף את נביאי ה'... כעת יצאו מאה בני הנביאים משתי המערות שהוחבאו בהם עד כה...

תקופה קצרה לאחמ"כ אליהו עלה בסערה השמימית, ואלישע הנביא כעת ממלא מקומו... בהתחלה עדיין הלך קשה... כי גחזי לא נתן להיכנס... אבל אחרי שגם גחזי נטרד... כעת הגיעו ימי הרווחה... ו... ובני הנביאים הולכים ומתרבים מידי יום... ו... והמקום נהיה צר מהלכיל... **ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הזה לא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפנויך צר ממנו, ולכה לא הירדן ונקוזה משם איש קורה אותך ונעלה לנו שם מקום לשבת שם ואמר לכו**. בקיצור: ישיבת אלישע הנביא עוברת למשכנה החדש!!! אין צורך במציג'... אין צורך בקרן הבניין... כל אחד לוקח על הגב שלו קורה אחת וקדימה... הולכים לירדן... למה דווקא הירדן? כי כידוע: בני הנביאים מוכרחים לחיות בנגישות למעין או נהר בשביל טבילת טהרה... (עיין תנחומא פרשת בא ה) וכאן התעורר ספק באיזה צד לבנות את הישיבה... מצד אחד אלישע הנביא מגיע משבט גד שהוא מעבר המזרחי של הירדן... אבל מצד שני שאר השבטים לא יכולים לוותר... שבט אפרים מתחננים בדמעות: אנחנו רוצים שבני הנביאים יהיו אצלנו מהעבר המערבי של הירדן... מה עושים?? בסוף הוחלט על פשרה!!! הישיבה עצמה תהיה ממוקמת על הגדה של הירדן בצד המערבי-בנחלת אפרים... ואילו האכסניה ומקום הלינה תהיה מהגדה השנייה של הירדן מזרחה... בנחלת ראובן וגד... והתלמידים כל פעם יעברו מצד אחד של הירדן לצד השני... סו"ס בבוקר בני הנביאים בלאו הכי הולכים לטבול בירדן... אז כשהם יצאו מהאכסניה יעברו דרך נהר הירדן בעצמו ויגיעו לישיבה שבגדה השנייה... רגע... ומה יהיה כשהם ירצו לחזור לבילה...?? אז בלילה ניתן לחזור עם הקייק הזה שנקרא "ספינת הירדן" שכבר נחלקו עליו בבית המדרש האם ספינת הירדן מקבלת טומאה או שדינה כאינה בלב ים שטהורה... (עיין שבת פג: אבל מקסימום אם היא נטמאת מטבילים אותה יחד איתנו) זו תכנית המתאר שגובשה... ואכן כך עשינו... כל אחד הביא איתו קורה... בנינו שם שתי צריפים משני צידי הירדן... וכך חלפו עלינו כל ימות הקיץ בקדושה ובטהרה ובהשגות מרוסמות ונאצלות השמורות לדורות אלו שאין לנו השגה בנוראותם... עד כאן הכל היה טוב...

אבל!!! כעת לפתע הגיעו שבתות החורף!!! וה' שמע את שוועת בני הנביאים הבאים בכח מעשיהם... היודעים לרצות בעת... ואכן מיד ב' בחשוון התחילו גשמי רצון ברכה ונדבה... ונהר הירדן התחיל לשוצף ולקצוף ולמחאות כף... ישאו נהרות קולם ישאו נהרות דכיים... ו... וככל חרמון שיורד (חורם מנהר הירדן... והיעד שלו-) על הרי ציון כי שם ציוה וכו'... אמנם בשביל בני הנביאים התגברות מי הנהר, זה עניין של שמחה ותופסת השגה... "נהר פלגיו ישמחו עיר אלוקים וגו'" **אבל תכלס... כעת התעוררו כמה בעיות הלכתיות:**

דבר ראשון: אסור!!! אסור לעבור בנהר ששוצף וקוצף... אפילו לא בספינה (לפינן ליה מנחל שעתידי לצאת מקוד"ק: "כי גאו המים מי שחו בל תלך בו בני שית, וצי אדיר לא יעברנו עיין יומא טז) מסילא בשבת סוערת שהנהר עולה על גדותיו אין היתר לעבור בכלל!! אבל השבוע האחרון ירדו גשמים בתחילת השבוע... ועד יום ששי הנהר לאט נרגע וכבר היה אפשר לעבור... אבל עדיין התעוררה בעיה חדשה... שבילי שב"ק אלישע הנביא עורך את הבאטע עם חידושים נפלאים ב"רחובות הנהר" וכולם רוצים להגיע... שהשלחן הטהור נעשה בעבר השני של הירדן... וחלק מהתלמידים ועוד יהודים משבט אפרים ומנשה מתגוררים בעבר השני של הירדן... וגם הם רוצים להגיע... אז בשלמא בקיץ... הירדן בשלב מסוים נהיה מאוד מתון וזה כבר כמעט בגדר אמת המים קטנה שאפשר לדלג עליה בדילוג וקפיצה... אבל כעת בחורף מדובר בנהר משמעותי שצריך לעבור בתוכו... וכאן מתעורר חשש שמא יסחוט... אבל בשביל זה קי"ל שההולך להקביל פני רבו מהלך במים ואינו חושש!!! יש פה עוילם גדול שעבר בנהר בעיצומו של יום כיפור כי הם רצו לשמוע את הדרשה של אלישע לפני נעילה... אבל חכמים תקנו לעשות היכר מיוחד שמי שעובר בנהר בשבת, יזהר שלא יוצא ידו משפת חלוקו!! יענקי יודע שאבא מוכן לקחת אותו לטיש של אלישע הנביא... אבל אבא לא מסכים לתת לו יד כשעוברים... מצטער... "לא יוצא ידו משפת חלוקו..." אבל זה לא מספיק... אחת החששות העיקריות זה הסנדל!!! לסנדל יש נטיה להישמט וליפול במים ואז יש חשש שמא יבא לטלטל אותו ד' אמות בכרמלית... ולכן חכמים תקנו דבר נוסף שאי אפשר לעבור במים עם סנדל! רק עם מנעל!! כך שאם אתה מגיע לשלחן הטהור של אלישע בחורף ומעניין אותך מי פה שייך לעבר הירדן מזרחה או מערבה... תסתכל על הרגלים... מי שיש לו סנדלים סימן שהוא משבט גד או ראובן... אבל מי שיש לו נעליים סימן שהוא כעת הגיע מהעבר השני של הירדן... (יותר קל להסתכל עליו אם הוא רטוב עד לשד עצמותיו או לא... מה שבטוח אסור לאדם להשתקף בצונן ולשבת כנגד המדורה... נא לזכור זאת...)

אבל זה הסיפור הקטן... הבעיה העיקרית שהתעוררה זה הסוגיה של המים בשבת קודש... לא!!! זה לא קשור לדודי מים של שבת... הבעיה היא איך מייצרים אפשרות שאיבת מים מהירדן בעיצומו של יום השבת... אני רוצה לשתות מים מהנהר בשבת קודש... איך בדיוק עושים את זה?? אז ביום חול רגיל אין שום בעיה... זה הדבר הכי קל!!! פשוט לוקחים דלי וממלאים מהירדן... אבל בשבת זה בעיה של טלטול ד' אמות בכרמלית... כאן בית דין נכנסו לתמונה ותקנו מתווה ומותאם, עם הקלות מיוחדות... הבית מדרש הרי בנוי ממש על שפת הירדן... מה שעשו זה פשוט הצמידו לו מרפסת תלויה (מה שנקרא Zohrta) והמרפסת הזו היתה כבר ממש מעל המים עצמם!!! לא צמוד... לא קרוב... לא ליד... אלא **מעל!!!** ואז הביאו קונגו ועשו חור באמצע המרפסת... ועשו לו מחיצה עשרה באויר!!! מה שנקרא **"מחיצה תלויה"** קל הוא שהקילו חכמים במים... ומכאן ואילך מותר לשאוב מים מהירדן דרך החור הזה... כי כל מה שמתחתיו זה נקרא רשות היחיד ע"י המחיצות... דא עקא!!! שאחראי האכסניה שממוקמת מהעבר השני של הירדן... כשהוא ראה את ה"ביצוע" המדהים שעשו אלה שמהעבר השני... הוא כ"כ התלהב מהרעיון... והוא החליט שגם הוא רוצה לאמץ את הרעיון... אומר ועושה!!! עוד באותו שבוע גם הוא הזמין מרפסת תלויה מהעבר השני... הוא קרא למהנדס שיבדוק את האפשרויות... דא עקא שהאכסניה ממוקמת טיפ טיפה יותר רחוק מהגדה של הירדן... כך שגם אחרי שהמרפסת נכנסה פנימה והתקרבה למים היא עדיין לא היתה ממש בקו אויירי **מעל** המים... ממילא זה כבר לא יעזור לנו להתיר את השאיבה מתחתיה... ואז ברגע האחרון מישהו העלה רעיון... רגע... סו"ס יש פה הרי שתי מרפסות שאחת מתקרבת לכיוון השנייה... אז אולי המרפסת השנייה יכולה להשתמש במחיצות התלויות של המרפסת של הביהמ"ד... אפשר לעשות **כדור סל!!!** מי שיהיה בבנין של הפנימיה ירצה מים... הוא פשוט יתאמן בערב שבת... ואז בשבת הוא יקח דלי עם תבל ויזרוק לכיוון המרפסת של בית המדרש והופה... ישר לתוך החור עם המחיצה עשרה... אה... רעיון יצירתית?? תצחק תצחק... אבל זה אחד הסוגיות הכבדות ביותר במסכת עירובין... רק נהיה מזה פוליטיקה שלימה... כי... כי הרעיון הזה עורר בעיה חדשה שנקראת "רשות שניהם שווה בו" ואולי אסורים זה על זה... אולי בהזדמנות נמשיך את זה...

הההלו... לא לטיח חולשות. לא להתחמק מנגיעות.

בפרשת השבוע ישנה פגישת פסגה בין שני אנשים שיש ביניהם מכנה משותף!!!! לשניהם יש נגיעה אישית!!!! אליעזר עבד אברהם -- לבנו!!! המכנה המשותף בין שניהם שלשניהם היתה נגיעה אישית!!!! גם לאליעזר התורה מעידה שהייתה לו נגיעה אישית... הוא היה רוצה שיצחק יתחתן עם הבת שלו... וגם ללבן הייתה נגיעה... כשהוא קיבל את אליעזר בכבוד מלכים הוא... הוא קצת בנה על הכסף שלו... עכשיו: זה לא רק זה... היה עוד מכנה משותף בין אליעזר ללבן... ששניהם הבינו שנגיעה אישית זה חסרון! זה דבר פסול ומגונה!!! **ו... אז מה בכל זאת ההבדל בין אליעזר ללבנו?!!**

ההבדל הוא בגישה! איך מתמודדים עם נגיעה אישית.

אליעזר... היות והוא ידע שיש לו נגיעה אישית... אז הוא החליט לטפל בה... להתנקות ממנה... ולכן היה ברור לאליעזר: כל זמן שיש לי נגיעה שהבת שלי תתחתן עם יצחק אני לא יכול לצאת בשליחות להביא שידוך ליצחק... אני בטוח שאני אפגע בשליחות שלי... בתת מודע שלי אני אדאג לסכל ולמצא פסול בכל שידוך אחר כדי לשלול כל מוצא אחר... העיקר להביא את אברהם לכרית מהחל שהבת שלי היא היחידה שמתאימה ליצחק... אליעזר הבין את זה!!!! אליעזר הבין שאי אפשר לעבוד עם נגיעה... ולכן מה??? לכן חייבים לטפל בה... ולכן אליעזר לא מטיח... הוא מניח את הדברים על השלחן... מאוד לא נעים לו... זה מעמד מאוד מביך אבל אין ברירה... הוא מוציא את המוגלה החוצה... ומציע לאברהם כמעט במפורש: אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי... אל תקרי אולי אלא אלי... אולי הבת שלי מתאימה ליצחק... ואז אברהם עונה לו בתקיפות ומעמיד אותו ועונה לו חד משמעית שלא!!! אתה ארוך ואין ארוך מדבק בברוך... זו תשובה שלא נעים לשמוע אותה!!! אבל אליעזר לא מתחרט שהוא הציג... אליעזר היה מוכרח להתנקות מהנגיעה... רק ככה הוא יכול לצאת לשליחות חדור יעד טהור ללא שיקולים זרים...

לעומת זאת: לבנו??? ללבן יש גם נגיעה אישית... וזה נורמלי... דווקא אליעזר לא נבהל מאנשים שיש להם נגיעה אישית... ככה זה אנחנו... אנחנו בני תמותה ויש לנו נגיעות... רק מה??? צריך לטפל בהם... צריך להתנקות מהם... צריך לכה"פ להכיר בהם... להבין שיש לי פה נגיעה!!!

אז זהו!!! שאת זה לבן לא היה מסוגל להבין... וכשלבן עומד מול נגיעה אישית שיש לו... הוא כ"כ מזועזע ומעצמו... כ"כ לא נעים לו מעצמו... שהוא מחליט לטיח את זה... לברוח מזה... להתחמק מזה... כי... כי... נגיעה זה הרי משהו פסול... אז איך יכול להיות שיש לי נגיעה... אז אין!!! החלטתי שאין!!! דא עקא שיש!!!!!! ויש!!! וכשמטייחים... אז לא רק שיש אלא מתחיל להיווצר פה קן של נגיעות... קן צרעות של נגיעות שאף אחד לא מדביר אותם... כי מיוודעני לא מודע להם כדי להתנקות מהם...

לבן כידוע אדם לבנו!!! הכל אצלו בלבן... אצלו שום דבר לא בשחור... הוא נקי לגמרי... "אין לו" שום נגיעות... ואותו לבן שומע מאחותו בעלת החסד שהגיע אורח לעיר... ולבן הוא בעל חסד כמו אחותו רבקה... ואם רבקה רצה ושואבת מים ומשקה לאליעזר ולכל גמליו... אז לבן אותו דבר... גם הוא רץ כמו בעל חסד ומקבל את אליעזר בשמחה ומתחיל לשאול אותו שאלות... **אבל התורה מעידה שללבן יש נגיעות!!!** כן... הוא רוצה לעשות חסד עם אליעזר אבל הוא גם רוצה קשששש... הוא רוצה להניח רגל בבית של אברהם... לתפוס קשר עם המשב"ק הראשי שלו... יש לו פה כל מיני חשבונות פוליטיים... אגב: זה נורא??? **ממש לא!!! זה נורמלי!!! זה טבעי!!!** מי כמו אליעזר עבד אברהם יודע מה זה נגיעה אישית... **אבל תכיר בהווה! תזהה שהיא קיימת אצלנו!!!**

אבל לבן לא מוכן... לא מעיז להוריד מהערך של עצמו ולהיות נגיעה אישית... חס ושלום!!!

אני רוצה רק לעשות חסד ונתניה... מה התברר בסוף??? שאליעזר עם הנגיעות שלו הספיק לבא היום ולחזור כבר למחרת עם קפיצת הדרך זו צדדית... אליעזר באותו יום יצא מכלל ארור לכלל ברוך והמדריך אומר שהוא עלה חי לשמים... זה הסוף של אליעזר!!! זה הסוף של אותו אחד שהכיר בנגיעה שלו ו"יצא קטן" ונזוף מאברהם שדחה אותו בתקיפות ואמר לו: אתה ארוך...

לעומת זאת לבנו?!! לבן שלא מעיז לצאת קטון!!! לבן לא מעיז לזהות את הנגיעה המבישה שלו... **עוברים שמונים שנה!!!** ויעקב אבינו בנה של רבקה מגיע... ואת מי הוא פוגש??? את אותו לבנו!!! את אותו תכשיתי!!! הבן אדם לא אז מילימטר!!! נשאר אותו רמאי... אותו בעל נגיעה... ושוב באותו פוזה... הוא רק רואה את יעקב... הוא רץ אליו ומחבק אותו ומנסק אותו ומקבל אותו מאוד מאוד יפה כמו בעל חסד... אבל על הדרך הוא עושה סיבוב ורנדלים ומחפש איך אפשר "להתרים" אותו ולהוציא ממנו כסף... (איך משהו אמר ל?!! לרבקה היה ארגון חסד... ואילו לבן היה אחראי על גיוס כספים לארגון... רבקה ממזמן עזבה את הארגון... הלכה אחרי היותה אשת יצחק... אבל לבן המשיך לגייס כספים... המשיך לערוך דריים מרשימים... יעקב מגיע אחרי ששים שנה והוא רואה את לבן ממשך להתרים בשביל פעילויות החסד של אחותו רבקה שכבר ששים שנה לא פה) לבן נשאר אותו דבר!!! לא אז מילימטר! אתה יודע למה??? כי מי שלא מוכן לזהות חולשות שיש לו... לא מוכן לסמן את הנגיעות שלו... הוא לא יכול להתקדם... כי הוא לא מודע לבעיה!!!!

תבין: אם אני רוצה יום אחד להגיע למדרגה שאני בורח מן הכבוד... בשביל זה אני צריך קודם כל להכיר בקיומה של רדיפת הכבוד שקיימת בי!! לדעת שזה קיים בי!!! ולא להתבייש מעצם קיומה של התכונה הזו!!! לזהות את רדיפת הכבוד מתוך המעשים שלי בעצמם... כעת!!! אחרי שאני מזהה שאני מחפש כבוד... כעת מכאן!!! מכאן אפשר להתקדם... מכאן אפשר להתחיל לעבוד... לעשות שטייגן ולהתעלות...

וכבר הכרתי כאן כמה פעמים בגיליון זה: אל תתפלא את לבדו חמש עשרה שנה אתה תראה שאני אווז במדרגה גבוהה מאוד שאני כותב את העלון אז נדבר נטו לשם שמים... ואז אתה תשאול אותי: איך הגעתי למדרגה הגבוהה הזו? מה אני אענה לך? זה היה בזכות שבשבת התשפ"א הבנתי שאני כותב את העלון בשביל כבוד!!! לא ניסיתי לרמאות את עצמי... הכרתי את מקומי... ומכאן!!! מכאן אפשר לעשות שטייגן... ובעז"ה אני אשתדל לעשות עם עצמי עבודה פנימית ולאט לאט אני אטור את המחשבות שלי עד שאני אגיע למדרגה שמעשי יהיו לשם שמים... אבל!!! אם אני אמשך לטייח את התכונות שלי... ואני אנסה לרמאות את עצמי שאני כותב את העלון אז נדברו רק לשם שמים... אז רח"ל... אתה עלול לבא בעוד ששים שנה ולפגוש אותי באותו מקום... רחמנא ליצלן... רק זה לא!!!

--- תזכור כלל ברזל: יש יעד ויש נקודת מוצא!!! בשביל להגיע ליעד צריך לדעת איפה נקודת המוצא!!!! אם אתה לא יודע איפה נקודת המוצא שלך... אין סיכוי בחיים שתגיע ליעד... כי... כי אתה עדיין לא יודע בכלל מהי הנקודת מוצא!!!! בשביל לעבוד על עצמך... אתה מוכרח לזהות את הנקודת מוצא... מה הם החולשות שלך!!!! ולא להיבהל מזה... בשביל זה אנחנו פה!!! אין שום בעיה בזה שאתה רודף כבוד... אין שום בעיה בזה שאתה אביסלע שחצן... בשביל זה לנו ארגז כלים של תורה ומוסר שאנחנו מסתערים על העבודה... אבל לפחות תדע לאבחן את נקודות החולשה שלך... אל תטיח אותם...

--- **אז מה בכל זאת ההבדל בין אליעזר ללבנו...** בהתחלה הוא מוכן לתת לאברהם את המגרש בחינם... קח... בשמחה... בכ"פ... מי צריך כסף??? כסף לא מעניין אותי... אבל אח"כ הוא פתאום מסנן לאברהם מתחת השפם... שאני אשמוח לקבל איזה דר פרחים ככה בצירוף מודעה בעיתון "טוב עין הוא יבורך" ואל תשכח לעשות העברה בנדירים פלוס בשווי של ארבע מאות שקל כסף... ועל החטא הזה עפרון מאבד אות משמו ונרשם בתורה לדראון עולם על הצביעות שלו... **עכשיו שיה לך מה קורה פה:**

אם עפרון היה מגיע לאברהם כמו איש גדל"ן נורמלי ומצוי שיוזע לשוק את הסחורה שלו והוא היה מודיע לאברהם חד משמעותי: המגרש הזה שוה!!! ואני מוכר את המגרש הזה ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר!! **לא היה בזה שום בעיה!!!** אתה שומע??? אני חוזר: אם עפרון היה סוחר ממוחל והוא היה מוכר את המערה טבין ותקילין לא היה בזה שום חסרון!!! ולמה?? כי זכותו של עפרון להתפרנס... זכותו לעשות ביזנס וזכותו להרויח כסף... זה הדבר הכי לגיטימי בעולם!! אין בזה ששששום בעיה!!! **אבל לא!!!** זה לא מתאים לעפרון... מה... אני מחפש כסף...?? מה לי ולכסף?? זה... זה לא הרמה שלי... אני רוצה רק לעשות חסד עם אנשים מיוחדים כמו אברהם... עפרון מטיח את התכונה הטבעית שלו כבן אדם שרוצה להרויח... **ועל זהו על זה הוא נתבע!!!** אין עליו שום תביעה על זה שהוא מבקש כסף מאברהם... התביעה היא למה אתה מטיח את זה??? למה אתה לא יודע להגיד דבר כזה??? ומה מוכר את **הוי כמה שאני מבין את עפרון...** לא נעים... אבל אני מרגיש אותו דבר בדיוק...

כשאני מוכר את הספרים שלי וכדו... יש לי קדושה נוראה כזו שאני לא מסוגל להרגיש שאני רוצה להתפרנס מזה... מה... זה הרמה שלי?? הוצאתי ספר על תפילה ועל אמונה... בשביל מה?? בשביל להרויח כסף?? אני שרף מידי קדוש בשביל להכניס כאלו שיקולים בדברים כאלו...

אין בעיה!!! אז לא!!! אני לא רוצה להתפרנס מזה שאני משיב בישיבה... לא רוצה להרויח מזה שאני ר"מ... אני בכלל לא רוצה כסף... מה לי ולכסף... אני רק רוצה לחזק את עם ישראל ולהרבות כבוד שמיים... אבל... בינינו... אם יבא משהו ככה בשקט וידחוף לי כמה שטרות כאלו נחמדות לכיס ויגיד לי בלשון הקויידש שזה בשביל השתתפות בהוויצאית... אני... אני אקח בשמחה ואני אגיד לו ישר כותח באידיש בריסקאית ואולי אפילו בארמית... כן... אני מאוד אוהב חלוק'ת... (לא סתם כתבתי על זה לפני שבועיים... כי אני עמוק בשחט... אני מכיר את זה יותר מידי טוב...) אתה קולט??? הנה לך טיוח קלאסי!!! הכניסו לי בראש שלהתפרנס זה משהו מאוס... כי... כי הרי פרנסה שמיים... ו... ואם ככה אני לא צריך להרויח איך לי שום עניין להכניס כסף... אבל תכל'ס: אני הרי כן רוצה כסף!!! כי אני כן צריך כסף!! ואני צריך להתפרנס... והצורך הזה הוא נורמלי ומתבקש ונצרך; אז מה עושים כשכן אדם מטיח צורך נורמלי שיש לו להתפרנס?? מה געיעים מתחת השלחן ומקבלים ארבע מאות שקל כסף... גם יצאתי צדיק וקדוש שראשו בשמים ולא מחפש להרויח... וגם מתחת השלחן קבלתי כל מה שרציתי... ולאט לאט אני קולט את עומק הדפקט שיש בזה!!!... ואני מתוסכל שאני לא מצליח להשתחרר מזה... אני מנסה להסביר לעצמי שאין שום בעיה להרויח!!!!!! אם עפרון יבקש מראש 400 שקל כסף עבור מערת המכפלה התורה לא תוריד לו אות משמ... אין עליו שום טענה... אז מה כן הטענה על עפרון?? למה אתה מטיח ומתחמק מהתכונות הטבעיות שלך?? אתה רוצה להרויח?? רוצה להתפרנס?? דבר ראשון: תכיר בזה!!! תודה בזה!!! אח"כ נתחיל לעשות לאט לאט עבודה פנימית... נבדוק דבר ראשון:

אם זה כ"כ נורא... מי אמר בכלל שזו מידה מגונה... וגם אם כן!!! אז מה... אז התברר שיש לך מידה מגונה... בסיידר... בשביל זה אנחנו פה... בשביל לעבוד על זה... אבל סו"ס "אין אדם משים עצמו רע..." אז אל תדאג... אני כבר לא כמו עפרון... כי אני כבר לא מטיח!!! פעם הייתי עפרון... אבל מאז שהבנתי את זה... אני לכה"פ מכיר בתכונות שלי... ואם זה ככה... אז תדע לך... שיש לי סיכוי!!! אם בעוד עשרים שנה אני אעשה שטייגן ותפתחה את האעשה הכל לשם שמים בלי שום ריחון! תדע לך שזה התחיל פה!!! שדבר ראשון זיהיתי את הנקודת מוצא שלי!! לא לטיח אותה!! (למרבה האכסורד שמעתי משהו רב מהחז"א

שהוא היה מתפרנס באופן רשמי ממכירת ספריו, כך גם הסייפלא, ושיבדחלס"א מן ר' חיים קנייבסקי שליט"א... אבל!!! כשמישהו הגיע לחז"א ורצה לקנות הרבה ספרים, והחז"א הבין שמטרתו להכניס לו כסף... החז"א לא הסכים למכור לו כדי לא להזדקק למתנות... ואני עומד ושואל: רבש"ע: הרי אצלו זה בדיוק הפוך!!! להתפרנס!!! לעשות רווחים ממכירה של ספרים... מה משרתה תורתית וכדו"? חס ושלום!!! אבל אם מגיע איה שטייגן ייד ומוכן לתת כמה שקלים להשתתפות בהוצאתו... למה לא??? תבא כל יום פעמיים בשבוע... איך אתה מסביר את זה? כנראה!!! כנראה שזה תלוי אחד בשני: החז"א... שלא טיח את הצורך האנושי להתפרנס!!! הוא גם היה מסוגל ל... לקבל כסף מאחרים... אבל מה מטיח את הצורך הנורמלי הזה... הוא אח"כ לא מתבייש לעמוד כמו מסכן ולעשות שנו... והמבין יבין... זה בדיוק הסיפור עם עפרון... זה מה שכתוב בתורה... יש עוד הרבה להאריך בהזדמנות) ---זה לכאורה ההנהקודה של המסר שהתורה רוצה שנוציא מהפגישה המזוהת בין אליעזר ללבן... לא לטיח נגיעות!! לא לחשוש מלזהות חולשות... למה לא לחשוש?? אין כן לך שום פנימית לאט לאט עבודה פנימית... נבדוק דבר ראשון: איך צעד אחר צעד... הוא לא ממחר ולא מנסה לזרז אותך ולפתח בך ציפיות ושלמייות שלא מתאימות לקצב שלך... הקב"ה לא מופתע לראות שאתה עדיין חסר... ויש לו את כל הסבלנות לצעוד איתי ולהתקדם איתי צעד אחר צעד... ויתכן שיש נקודות שעדיין לא הגיע הזמן לעבוד להם... אשריכם ישראל!! יש לנו עסק עם אבא שבשמים שיחד איתנו אנחנו משלימים את חסרונו...